

непосредствените икономически изгоди от него. Неговото най-главно и историческо значение би се състояло в спасителната роля, която той би могъл да изиграе в живота на тия два дълго враждуващи помежду си славянски народа, тъй като би им посочил по един най-осезателен начин истинския и спасителен път за тяхното развитие и преуспяване. В същото време той би могъл да послужи като ядка за образуването на един по-голям икономически съюз на държавите на полуострова, или пък, ако не би се разрастнал в един митнически съюз на всички балкански държави, той би могъл да послужи за основа, върху която би могла в последствие да бъде изградена величествената сграда на един пълен сръбско български икономически и политически съюз. А съществуването на такъв един съюз би допринесло в най-голяма степен и за правилното разрешение на сложния и заплетен македонски въпрос и пътя, по който, в такъв случай, тия две държави биха тръгнали, би бил съвсем различен от оня, по който те бяха вървели и по който и в последствие тръгнаха и който път ги доведе, а най-вече България, до днешното катастрофално положение. Наистина, всичката оная враждебност и нездържаност, с която Австро-Унгария посрещна известието за постигнатото споразумение и средствата, към които тя прибегна за неговото най-бързо проваляне, като обяви митническа война на Сърбия, осуетиха този съюз още в самото негово начало. Това поведение, обаче, на Дунавската монархия показва за лишен път на всички, какви бяха интересите и замислите и каква бе политиката на тази славянска подтисница по отношение на държавите на Балканския полуостров, кой е най-големия враг на тяхната икономическа и политическа независимост, против който те трябваше да се борят